RETTENS DOM (Fjerde Udvidede Afdeling)

14. oktober 2004 *

I sag T-137/02,

**Pollmeier Malchow GmbH & Co. KG,** Malchow (Tyskland), ved Rechtsanwälte S. Völcker og J. Heithecker,

sagsøger,

mod

**Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber** ved V. Kreuschitz og V. Di Bucci, som befuldmægtigede, bistået af avocat M. Núñez-Müller, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2002/821/EF af 15. januar 2002 om Tysklands statsstøtte til fordel for Pollmeier GmbH, Malchow (EFT L 296, s. 20),

* Processprog: tysk.

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Fjerde Udvidede Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, H. Legal, og dommerne V. Tiili, A.W.H. Meij, M. Vilaras og N.J. Forwood,
justitssekretær: fuldmægtig D. Christensen,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 4. marts 2004,

afsagt følgende

**Dom**

**Retsforskrifter**

1 18. og 19. betragtning til Kommissionens henstilling 96/280/EF af 3. april 1996 vedrørende definitionen af små og mellemstore virksomheder (SMV) (EFT L 107, s. 4) har følgende ordlyd:

»Uafhængighed er også et grundlæggende kriterium: En SMV, der tilhører en stor koncern, har adgang til økonomiske midler og bistand, som ikke står til rådighed for konkurrenter af lignende størrelse; der er også behov for at udelukke retlige enheder bestående af SMV, som danner en gruppe, hvis økonomiske styrke er større end en SMV's.

Med hensyn til uafhængighedskriteriet bør medlemsstaterne, [Den Europæiske Investeringsbank] og [Den Europæiske Investeringsfond] sikre sig, at definitionen ikke omgås af de virksomheder, som formelt opfylder kriteriet, men som i praksis kontrolleres af en stor virksomhed eller af flere store virksomheder i fællesskab.«

2 Det anføres i 22. betragtning til henstilling 96/280, at »der må [...] fastlægges ret strenge kriterier ved definitionen af SMV, hvis de foranstaltninger, som indføres til fordel for dem, reelt skal gavne de virksomheder, for hvilke størrelsen er et handicap«.

3 Artikel 1 i bilaget til samme henstilling, som har overskriften »Definition af små og mellemstore virksomheder vedtaget af Kommissionen«, fastlægger følgende kriterier (herefter »kriterier for definitionen af SMV«):

»1. Ved [SMV] forstås virksomheder, som:

— har under 250 ansatte og

— enten

en årlig omsætning på ikke over 40 mio. [EUR] eller

en årlig samlet balance på ikke over 27 mio. [EUR]

— og som opfylder kriteriet om uafhængighed som defineret i stk. 3.

[...]

3. Ved uafhængige virksomheder forstås virksomheder, hvor en enkelt virksomhed eller flere virksomheder i fællesskab, der ikke opfylder definitionerne på en SMV [...], ikke besidder 25% eller derover af kapitalen eller stemmerettighederne [...]

4. Ved beregning af de i [stk. 1] omhandlede tærskler skal tallene for den pågældende virksomhed og for alle de virksomheder, som den direkte eller indirekte kontrollerer gennem besiddelse af 25% eller derover af kapitalen eller af stemmerettighederne, sammenlægges.

[...]

6. Hvis en virksomhed på datoen for balancen over- eller underskrider de anførte tærskler for antallet af ansatte eller de finansielle tærskler, medfører dette kun, at virksomheden får eller mister status som »SMV« [...], hvis over- eller underskridelsen finder sted i to på hinanden følgende regnskabsår.

[...]

8. Tærsklerne for omsætning og samlet balance vedrører seneste afsluttede regnskabsår. Hvis der er tale om nyetablerede virksomheder, hvis regnskaber endnu ikke er afsluttet, beregnes tærsklerne på grundlag af et skøn foretaget i god tro i løbet af regnskabsåret.«

4 Punkt 3.2 i Kommissionens meddelelse 96/C-213/04 om Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder (EFT 1996 C 213, s. 4, herefter »rammebestemmelserne om SMV«) med overskriften »Definition af små og mellemstore virksomheder« bestemmer i stk. 1 og 4:

»I de foreliggende rammebestemmelser defineres »SMV« i overensstemmelse med [...] henstilling [96/280].

[...]

De tre kriterier (antal medarbejdere, omsætning eller balance, uafhængighed) er kumulative, dvs. at de alle tre skal være opfyldt. Uafhængighedskriteriet, hvorefter en stor virksomhed ikke må eje 25% eller derover af SMV's kapital, er baseret på praksis i mange medlemsstater, hvor 25% betragtes som den tærskel, hvorfra det er muligt at udøve kontrol. For kun at tilgodese virksomheder, der reelt er uafhængige SMV, er det nødvendigt at udelukke juridiske konstruktioner mellem SMV, som danner en økonomisk gruppe, der indtager en stærkere stilling end en [SMV]. I forbindelse med beregningen af tærsklen for ansatte og den finansielle tærskel skal der derfor foretages en sammenlægning af tallene for den støttemodtagende virksomhed og for alle de virksomheder, hvor den direkte eller indirekte besidder 25% eller derover af kapitalen eller stemmerettighederne.«

5 Med loven om fællesprojektet (Gemeinschaftsaufgabe) »forbedring af regionale økonomiske strukturer« blev den væsentligste støtteordning med regionale formål i Tyskland gennemført. Den 27. rammeplan vedtaget med hjemmel i denne lov for perioden 1996-1999 (herefter »27. rammeplan«) blev godkendt af Kommissionen den 12. juni 1999 (EFT C 166, s. 9). I overensstemmelse med den 27. rammeplan kunne der, for så vidt angår investeringer i delstaten Mecklenburg-Vorpommern, ydes støtte svarende til 50% af bruttobeløbet af de investeringer, der var støtteberettigede (herefter de »støtteberettigede bruttoinvesteringsomkostninger«), for SMV og 35% for store virksomheder.

6 Det fremgår af Kommissionens beslutninger om at indlede den i EF-traktatens artikel 93, stk. 2 (nu artikel 88, stk. 2, EF), fastsatte procedure for så vidt angår henholdsvis den 27. rammeplan (EFT 1999 C 80, s. 3) og den 26. rammeplan (EFT 1997 C 341, s. 4), at definitionen af SMV, som fremgår af rammebestemmelserne om SMV, finder anvendelse for disse to ordninger.

## Sagens faktiske omstændigheder

7 Den 27. maj 1998 indgav sagsøgeren, dengang Pollmeier GmbH, Malchow, en ansøgning om investeringsstøtte. Ved beslutning af 2. september 1998, som ændret den 12. maj 1999, besluttede økonomiministeriet i delstaten Mecklenburg-Vorpommern at yde investeringsstøtte til fordel for sagsøgeren til opførelse af et savværk i Malchow i henhold til den 27. rammeplan. Savværket skulle ligge i et støtteberettiget område i henhold til artikel 87, stk. 3, litra a), EF. Støtten er begrænset til 16 384 600 DEM (8 377 313 EUR), svarende til 30,23% af de støtteberettigede bruttoinvesteringsomkostninger på 54,2 mio. DEM (27,7 mio. EUR).

8 Der blev desuden tildelt en yderligere investeringspræmie på 9,3 mio. DEM (4,75 mio. EUR), svarende til 17,15% af de støtteberettigede bruttoinvesteringsomkostninger. Sagsøgeren modtog endvidere den 27. januar 1999 et lån inden for rammerne af det europæiske genopbygningsprogram på 5 mio. DEM (2,55 mio. EUR) med en rentesats på 3,75% p.a. Rentegodtgørelsen svarer til et støtteelement på 0,80% af de støtteberettigede bruttoinvesteringsomkostninger. De samlede støtteforanstaltninger svarer til 48,18% af de støtteberettigede bruttoinvesteringsomkostninger.

9 I forlængelse af en række klager over statsstøtte, der var ydet til fordel for sagsøgeren, anmodede Kommissionen ved skrivelse af 17. april 2000 Forbundsrepublikken Tyskland om at forelægge alle nødvendige oplysninger for at afgøre, om støtten var blevet ydet inden for rammerne af tidligere godkendte ordninger.

10 Ved skrivelser modtaget af Kommissionen den 22. maj, den 16. juni og den 9. august 2000 besvarede Forbundsrepublikken Tyskland Kommissionens opfordring.

11 Ved skrivelse af 13. marts 2001 underrettede Kommissionen den tyske regering om sin beslutning om at indlede proceduren efter artikel 88, stk. 2, EF og udstedte samtidig et påbud om fremsendelse af oplysninger i henhold til artikel 10, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af [...] artikel [88] EF (EFT L 83, s. 1). De berørte parter blev informeret om indledningen af proceduren og blev i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af 9. juni 2001 (EFT C 166, s. 5) opfordret til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger vedrørende de pågældende foranstaltninger.

12 Ved skrivelse af 15. maj 2001 fremsatte Forbundsrepublikken Tyskland sine bemærkninger vedrørende beslutningen om procedurens iværksættelse og besvarede det i præmis 11 nævnte påbud.

13 Den 15. januar 2002 vedtog Kommissionen beslutning 2002/821/EF om Tysklands statsstøtte til fordel for sagsøgeren (EFT L 296, s. 20, herefter »den anfægtede beslutning«).

14 Den anfægtede beslutnings konklusion er affattet således:

»Artikel 1

Den støtte på 3 650 860 EUR, som [Forbundsrepublikken Tyskland] har ydet til [sagsøgeren], er uforenelig med fællesmarkedet [...]«

15 Det er ubestridt, at sagsøgerens kapital på tidspunktet for tildelingen af støtten var fuldstændigt ejet af Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg, som var fuldstændigt ejet af R. Pollmeier. Selskabet Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, ejede endvidere 60% af kapitalen i selskabet Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg, R. Pollmeier ejede resten, dvs. 40% af kapitalen.

16 Indtil den 1. juni 1998 ejede R. Pollmeier ligeledes 74,25% af kapitalen i et amerikansk selskab, Inland Wood Specialities, LP, Spokane (herefter »IWS«), som hans bror ejede resten af kapitalen i. Den 1. juni 1998 solgte R. Pollmeier 41% af sin andel af IWS's kapital til sin søster, D. Tegelkamp, og 10% til J. Gottwald. Efter denne dato ejede han således alene 23,25% af kapitalen i IWS.

17 Den 17. juli 1999 solgte Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg, alle aktiver og passiver — undtagen kapitalandelene i Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg, og i sagsøgeren — til Pollmeier Leimholz GmbH, Rietberg, som for nylig var blevet oprettet med henblik på dette formål. Herefter blev hovedsædet for Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, flyttet fra Rietberg til Creuzburg, og selskabet skiftede navn til Pollmeier Massivholz GmbH, Creuzburg. Selskabet Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg, blev endvidere til selskabet Pollmeier Creuzburg GmbH & Co. KG, Creuzburg, ligesom sagsøgeren, der hidtil havde heddet Pollmeier GmbH, Malchow, skiftede navn til Pollmeier Malchow GmbH & Co. KG, Malchow.

18 Betragtningerne til den anfægtede beslutning giver følgende præciseringer:

»56. Den støtte, der i årene 1998/1999 blev ydet til [sagsøgeren] til opførelse af et savværk i Malchow med en samlet støtteintensitet på 48,18% brutto, blev angiveligt ydet på grundlag af regionalstøtteordninger, der tidligere var godkendt af Kommissionen [27. rammeplan, Investitionszulagengesetz, ERP-Mittel].

[...]

59. Kommissionen noterer sig, at foranstaltningerne gennemføres i ugunstigt stillede områder i henhold til [...] artikel 87, stk. 3, litra a) [EF]. Den noterer sig endvidere, at det tilladte støtteintensitetsloft i henhold til de relevante ordninger er 35% brutto for store virksomheder og 50% brutto for SMV i disse områder. Disse procenter er lofter, som gælder for den samlede støtte i tilfælde, hvor der sideløbende ydes støtte på grundlag af flere regionale støtteordninger eller fra lokale, regionale eller nationale midler eller fra fællesskabsmidler.

60. I betragtning af foranstaltningernes intensitet på 48,18% brutto bemærkes det, at støtten til fordel for [sagsøgeren] tilsyneladende er betinget af, at den støttemodtagende virksomhed opfyldte de SMV-kriterier, der er fastlagt i de gældende rammebestemmelser og henstilling [96/280], da ordningen blev godkendt.

[...]

70. Kommissionen er af den opfattelse, at 1998 skal betragtes som tildelingsåret. Følgelig skal der med hensyn til støttemodtageren tages udgangspunkt i antallet af ansatte og de finansielle data i 1997 og 1996. [...]

71. Kommissionen er af den opfattelse, at der ved definitionen af støttemodtageren — i modsætning til det, [Forbundsrepublikken Tyskland] har anført — skal tages hensyn til IWS, der har hjemsted i USA. I 1996 og 1997 bestod den støttemodtagende virksomhed af Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg, Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg, og IWS. Alle disse selskaber kontrolleres direkte eller indirekte af [R.] Pollmeier og udøver lignende eller parallelle erhvervsmæssige aktiviteter. Det kan derfor fastslås, at de er økonomisk integrerede. Ingen af disse selskaber kan påstås at udgøre en selvstændig økonomisk enhed. Graden af økonomisk integration er tilstrækkelig stor til, at det kan konkluderes, at IWS sammen med de to europæiske Pollmeier-savværker udgør en økonomisk enhed.

72. Betragtes 1996 og 1997, fremgår det, at støttemodtageren ikke var en SMV i 1998. I 1996 udgjorde det kumulerede antal ansatte 416 og den kumulerede årlige omsætning 44,8 mio. EUR og overskred således tærsklerne for SMV. I 1997 havde

støttemodtageren 465 ansatte, en årlig omsætning på 66,73 mio. EUR og en samlet balance på 29,19 mio. EUR. Dataene for støttemodtageren oversteg tærsklerne for SMV i 1997. Støttemodtageren overskred således tærsklerne for SMV i to på hinanden følgende regnskabsår.

[...]

80. Det er præciseret i henstilling [96/280], at en virksomhed kun får eller mister status som SMV, hvis over- eller underskridelsen finder sted i to på hinanden følgende år. Det er klart, at støttemodtageren indtil den 1. juni 1998 lå over tærsklerne for SMV. Dette skal der tages højde for ved undersøgelsen af støttemodtagerens SMV-status i henhold til artikel 1, stk. 6, i bilaget til henstillingen. På det tidspunkt, hvor støtten blev ydet, dvs. i 1999, havde dataene for den støttemodtagende virksomhed kun ligget under tærsklerne for SMV i mindre end et år. På grundlag heraf konkluderer Kommissionen, at støttemodtageren formelt ikke opfylder definitionen af SMV, og at det heller ikke fremgår, at virksomheden på tidspunktet for støttens tildeling led under de handicap, der er specifikke for SMV.

[...]

82. Kommissionen tvivler på, at [ejerskiftet i IWS] kan have haft andre grunde end en omgåelse af definitionen af SMV. [...]

83. Hverken [Forbundsrepublikken Tyskland] eller støttemodtageren selv har givet nogen begrundelse for ændringen af ejerstrukturen i Pollmeier-koncernen. Det eneste formål med denne omstrukturering er tilsyneladende at sikre, at [sagsøgeren] kan opnå de fordele, som indrømmes SMV for at udligne de handicap, der skyldes deres størrelse. Et blik på Pollmeier-koncernens struktur, forbindelserne mellem de forskellige Pollmeier-selskabers ejere og den økonomiske integration mellem de forskellige enheder i koncernen indbyrdes giver det indtryk, at denne koncern ikke lider under de handicap, der er specifikke for SMV, og som rammebestemmelserne vedrører. Navnlig Pollmeier GmbH, Malchow, har således fordel af, at de andre selskaber i Pollmeier-koncernen er til stede på markedet, og af de eksisterende savværkers teknologi, for så vidt som selskabet ikke er nødt til at kæmpe med de (teknologiske og afsætningsmæssige) vanskeligheder, der ellers er forbundet med adgangen til det relevante marked.

[...]

86. Da støttemodtageren er en stor virksomhed, er den ydede støtte kun indtil 35% i overensstemmelse med betingelserne i støtteordningen, og følgelig kan den også kun op til denne størrelsesorden betragtes som eksisterende støtte. De resterende 13,18% skal betragtes som ny støtte. Da denne blev ydet uden Kommissionens godkendelse, er den ulovlig.

[...]«

## Retsforhandlinger og parternes påstande

19 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 29. april 2002 har sagsøgeren anlagt nærværende sag.

20 Ved skrivelse af 26. november 2002 har sagsøgeren frafaldet sin sekundære påstand om annullation af den anfægtede beslutning, for så vidt det beløb, der skal tilbagebetales i henhold til artikel 1, overstiger 2 808 319, 95 EUR.

21 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling og som led i de foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, der er fastsat i procesreglementets artikel 64, opfordret sagsøgeren til at fremlægge visse dokumenter. Denne opfordring er blevet efterkommet inden for den fastsatte frist.

22 I retsmødet den 4. marts 2004 har parterne afgivet mundtlige indlæg og besvaret spørgsmål fra Retten.

23 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede beslutning annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

24 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

## Retlige bemærkninger

25 Sagsøgeren har gjort tre anbringender gældende til støtte for sin påstand. Det første anbringende vedrører en retlig fejl i forbindelse med anvendelsen af henstilling 96/280, det andet anbringende vedrører en fejlagtig vurdering af omgåelsen af kriterierne for definitionen af SMV og det tredje anbringende vedrører en retlig fejl og et urigtigt skøn i forbindelse med vurderingen af den økonomiske integration og tilstedeværelsen af de handicaps, der er karakteristiske for SMV.

26 Da det første og det tredje anbringende i det væsentlige vedrører samme spørgsmål, nemlig hvorvidt Kommissionen kunne foretage en analyse af den økonomiske integration og tilstedeværelsen af økonomiske handicaps, som gik ud over de kriterier, der er defineret i henstilling 96/280, bør de behandles under ét.

*Det første og det tredje anbringende angående en retlig fejl i forbindelse med anvendelsen af henstilling 96/280*

Parternes argumenter

27 Sagsøgeren er af den opfattelse, at Kommissionen ved vedtagelsen af henstilling 96/280 underlagde sig selv en bestemt fortolkning af begrebet SMV. En særskilt analyse af den økonomiske integration eller af de handicaps, der er karakteristiske

for SMV, uden at der tages hensyn til kriterierne for definitionen af SMV, vil således være ulovlig, idet kriterierne netop tjener til at fastlægge, om der er økonomisk integration, eller om de handicaps, der er karakteristiske for SMV, er til stede. Ifølge sagsøgeren er formålet med henstilling 96/280 netop at normalisere denne analyse og sikre såvel lighed som retssikkerhed. Det følger heraf, at Kommissionen ikke havde mulighed for at tage støttemodtagerens faktiske økonomiske situation, ud over virksomhedens formelle status, i betragtning.

28 Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen med urette i den anfægtede beslutning har antaget, at sagsøgeren ikke opfylder alle kriterier for definitionen af SMV på det omhandlede tidspunkt. Sagsøgeren har ikke bestridt de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for den anfægtede beslutning, men er af den opfattelse, at Kommissionen ikke kunne tage IWS's økonomiske forhold i den omhandlede periode i betragtning ved vurderingen af, hvorvidt sagsøgeren kunne betragtes som værende en SMV.

29 I denne forbindelse har sagsøgeren for det første anført, at hele sagsøgerens selskabskapital direkte eller indirekte ejes af R. Pollmeier. Sagsøgeren er af den opfattelse, at da R. Pollmeier er en fysisk person, kan han ikke udgøre en virksomhed i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 1, stk. 3, i bilaget til henstilling 96/280. Uafhængighedskriteriet er herefter ifølge sagsøgeren opfyldt.

30 For det andet har sagsøgeren anført, at selv hvis R. Pollmeier betragtes som en virksomhed i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 1, stk. 3, i bilaget til henstilling 96/280, opfylder det sagsøgende selskab alligevel kriterierne for definitionen af SMV.

31 Sagsøgeren har gjort gældende, at hvis R. Pollmeier skulle betragtes som en virksomhed ved anvendelsen af artikel 1, stk. 3, i bilaget til henstilling 96/280, ville tallene for denne »virksomhed« skulle fastlægges ved sammenlægning af tallene for alle de virksomheder, som R. Pollmeier direkte eller indirekte ejer de mindst 25% af selskabskapitalen eller stemmerettighederne i på tidspunktet for støttens tildeling.

32 Sagsøgeren har i denne forbindelse understreget, at den omhandlede støtte blev tildelt ved beslutning af 2. september 1998, som er ændret væsentligt den 12. maj 1999.

33 I denne periode ejede R. Pollmeier direkte eller indirekte 25% eller mere af selskabskapitalen i Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg, og Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg, samt i det sagsøgende selskab. R. Pollmeier ejede imidlertid ikke i denne periode 25% eller mere af selskabskapitalen i IWS eller af dette selskabs stemmerettigheder i bestyrelsen.

34 Sagsøgeren har gjort gældende, at artikel 1, stk. 8, i bilaget til henstilling 96/280 alene henviser til seneste afsluttede regnskabsår ved beregningen af tallene i forbindelse med anvendelse af kriterierne for definitionen af SMV på den støttemodtagende virksomhed og ikke ved vurderingen af virksomheder, hvis tal skal lægges sammen efter artikel 1, stk. 4, i bilaget til henstillingen. Det følger heraf, at tallene vedrørende den »virksomhed«, som udgøres af R. Pollmeier, vil være identiske med dem, der fremgår af rubrikken »I alt« i tabellen i punkt 70 i betragtningerne til den anfægtede beslutning, med fradrag for tallene vedrørende selskabet IWS og dem, der fremgår af rubrikken »I alt (uden IWS)« i tabellen i punkt 73 i betragtningerne til den anfægtede beslutning, idet R. Pollmeier på tidspunktet for tildelingen af støtten ejede mindre en 25% af kapitalen i IWS. Tallene for den »virksomhed«, som udgøres af R. Pollmeier, forblev således under tærsklen i artikel 1, stk. 1, i bilaget til henstilling 96/280, således at den »virksomhed«, som udgøres af R. Pollmeier, opfyldte alle kriterier i definitionen af SMV. Det sagsøgende selskab opfyldte således også selv uafhængighedskriteriet i artikel 1, stk. 3, i bilaget til henstilling 96/280.

35 Sagsøgeren er af den opfattelse, at betingelserne i artikel 1, stk. 6, i bilaget til henstilling 96/280 (herefter »bestemmelsen om to på hinanden følgende regnskabsår«) finder anvendelse på kriterierne i artikel 1, stk. 1, første og andet led (tærsklerne vedrørende antal ansatte og omsætning), men ikke på uafhængighedskriteriet i artikel 1, stk. 3, eller tærsklen på 25% i artikel 1, stk. 4.

36 Sagsøgeren har konkluderet, at virksomheden er blevet uafhængig i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 1, stk. 3, i bilaget til henstilling 96/280, fra den 1. juni 1998, og at den herefter opfyldte alle kriterier for definitionen af SMV, uden at det er nødvendigt at lægge vægt på bestemmelsen om to på hinanden følgende regnskabsår.

37 Sagsøgeren har anført, at Kommissionen under alle omstændigheder har anlagt en fejlagtig vurdering ved at fastslå, at der fandtes en Pollmeier-koncern. Sagsøgeren har understreget, at der faktisk ikke var nogen samlet Pollmeier-koncern, men i yderste fald en »koncern« bestående af de selskaber, som R. Pollmeier ejede en del af, samt en sidestillet »Pollmeier-Rietberg-koncern«. Sagsøgeren er af den opfattelse, at den omstændighed, at selskabskapitalen ejes af medlemmer af samme familie, ikke i sig selv er tilstrækkeligt til at bevise disse selskabers økonomiske integration. Sagsøgeren har anført, at R. Pollmeiers selskabsandel på 23,25% af IWS efter den 1. juni 1998 ikke giver ham nogen fortrinsret til ledelse eller kontrol. For så vidt angår IWS har sagsøgeren særligt understreget, at J. Gottwald, som efter den 1. juni 1998 var eneste ansvarshavende direktør, allerede bestred denne stilling før den omhandlede dato. Sagsøgeren har tilføjet, at R. Pollmeier aldrig har tilbragt mere end en eller to dage om året i De Forenede Stater.

38 Sagsøgeren har gjort gældende, at de selskaber, R. Pollmeier ejede, ikke havde noget til fælles med de selskaber, som andre medlemmer af Pollmeier-familien ejede størstedelen af kapitalen i, hverken hvad angår kunder eller leverandører. Selskaberne opererer på forskellige markeder. Selskaberne har heller ikke fælles bogføring eller fælles personaleadministration.

39 For så vidt angår webstedet www.pollmeier.com, hvortil der henvises i betragtning 16 til den anfægtede beslutning, har sagsøgeren bemærket, at den ikke var blevet opdateret længe. Sagsøgeren har tilføjet, at tekst lagt online på en hjemmeside ikke i sig selv kan udgøre et juridisk bindende bevis for økonomisk integration.

40 Kommissionen har for det første gjort gældende, at sagsøgeren ikke var en SMV på tidspunktet for tildelingen af støtten. Selskabet opfyldte således hverken i 1998 eller i 1999 uafhængighedskriteriet. Kommissionen har understreget, at begrebet virksomhed i henhold til konkurrenceretten også omfatter fysiske personer.

41 Kommissionen har i denne forbindelse understreget, at det ikke er bestridt, at R. Pollmeier kontrollerede selskabet IWS indtil den 1. juni 1998, og at han herefter alene har begrænset sin deltagelse i selskabet i det omfang, han overførte 41% af andelene til sin søster, D. Tegelkamp, og 10% af andelene til J. Gottwald, således at selv efter den 1. juni 1998 ejede Pollmeier-brødrene og deres søster tilsammen stadig 89% af andelene i IWS. Kommissionen er af den opfattelse, at R. Pollmeier, hans bror, E. Pollmeier, og hans søster, D. Tegelkamp, som tilsammen ejede 89% af kapitalen i IWS, udgjorde »én enkelt deltagerenhed«.

42 Kommissionen har præciseret, at den er af den opfattelse, at den omhandlede støttemodtager er Pollmeier-koncernen og ikke kun sagsøgeren.

43 Kommissionen har for det andet anført, at samme beregningsmetode, som er præciseret i artikel 1, stk. 6-8, i bilaget til henstilling 96/280, finder anvendelse på støttemodtageren og dennes moderselskaber.

44 Støttemodtageren vil herefter alene være en SMV, hvis mindst 75,01% af dens deltagere er SMV.

45 Kommissionen har anført, at definitionen af SMV ikke skal anvendes mekanisk og formalistisk. Kommissionen finder, at det ikke er alle virksomheder, som formelt opfylder definitionen på SMV, som virkelig er SMV. Derimod giver henstillingen udtrykkeligt mulighed for en vis fleksibilitet og herunder en mulighed for at tage støttemodtagerens reelle økonomiske situation i betragtning uanset virksomhedens formelle status.

46 Kommissionen har anført, at SMV's behov for retssikkerhed og »planlægningssikkerhed« ikke forhindrer dens fortolkning. Kommissionen er af den opfattelse, at det netop er de ægte SMV's retssikkerhed og »planlægningssikkerhed«, som kræver, at disse ikke stilles ringere i forhold til konkurrenter, hvis samlede situation ikke svarer til en SMV's situation.

47 For så vidt angår den påståede fejlagtige vurdering har Kommissionen understreget, at sagsøgeren ikke kan bevise at have lidt under de strukturelle handicaps, som var typiske for en SMV i den omhandlede periode. Kommissionen har henvist til hjemmesiden for IWS, som på det pågældende tidspunkt hed Hardwood, der ifølge Kommissionen viser den internationale tilgang, der var integreret i Pollmeier-koncernen.

Rettens bemærkninger

48 Først undersøges sagsøgerens argument om, at Kommissionen har lagt en definition af begrebet SMV, som er forskellig fra den, der findes i henstilling 96/280, til grund for sin beslutning ved at anføre, at »den støttemodtagende virksomhed [bestod] af Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg, Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg, og IWS«.

49 I denne forbindelse har betragtning 71 til den anfægtede beslutning følgende ordlyd:

»[...] I 1996 og 1997 bestod den støttemodtagende virksomhed af Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg, Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg, og IWS. Alle disse selskaber kontrolleres direkte eller indirekte af [R.] Pollmeier og udøver lignende eller parallelle erhvervsmæssige aktiviteter. Det kan derfor fastslås, at de er økonomisk integrerede. Ingen af disse selskaber kan påstås at udgøre en selvstændig økonomisk enhed. Graden af økonomisk integration er tilstrækkelig stor til, at det kan konkluderes, at IWS sammen med de to europæiske Pollmeier-savværker udgør en økonomisk enhed.«

50 Det bemærkes, at det følger af fast retspraksis, at når forskellige fysiske og juridiske personer udgør en økonomisk enhed, skal de behandles som en enkelt virksomhed for så vidt angår anvendelsen af de fællesskabsretlige konkurrenceregler (jf. i denne retning Domstolens dom af 12.7.1984, sag 170/83, Hydrotherm, Sml. s. 2999, præmis 11, og analogt Rettens dom af 29.6.2000, sag T-234/95, DSG mod Kommissionen, Sml. II, s. 2603, præmis 124).

51 På statsstøtteområdet opstår spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en økonomisk enhed, navnlig, når støttemodtageren skal identificeres (jf. Domstolens dom af 14.11.1984, sag 323/82, Intermills mod Kommissionen, Sml. s. 3809, præmis 11 og 12). Det er i denne henseende blevet fastslået, at Kommissionen har en vid skønsbeføjelse ved afgørelsen af, om selskaber i samme koncern skal anses for at være en økonomisk enhed eller for at udgøre juridisk og økonomisk uafhængige selskaber for så vidt angår anvendelsen af statsstøtteordningen (jf. i denne retning Rettens dom af 25.6.1998, forenede sager T-371/94 og T-394/94, British Airways m. fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 2405, præmis 313 og 314, og analogt dommen i sagen DSG mod Kommissionen, præmis 124).

52 Kommissionens skønsbeføjelse indebærer en bedømmelse af komplicerede økonomiske og faktiske omstændigheder. Det tilkommer ikke Fællesskabets retsinstanser at sætte sit skøn med hensyn til økonomiske forhold i stedet for det, der er anlagt af den institution, der har vedtaget beslutningen. Rettens prøvelse må i sådanne tilfælde begrænses til en kontrol af, om procedure- og begrundelsesforskrifterne er overholdt, om de faktiske omstændigheder er materielt rigtige, samt til, om der foreligger en åbenbar fejl ved vurderingen af de nævnte faktiske omstændigheder, eller om der er begået magtfordrejning (Rettens dom af 14.5.2002, sag T-126/99, Graphischer Maschinenbau mod Kommissionen, Sml. II, s. 2427, præmis 32).

53 Det fremgår endvidere af selve ordlyden af artikel 87, stk. 3, EF og artikel 88 EF, at Kommissionen »kan« betragte den form for støtte, der er omhandlet i den førstnævnte bestemmelse, som forenelig med fællesmarkedet. Heraf følger, at selv om Kommissionen altid bør tage stilling til, om en statsstøtte, som den fører tilsyn med, er forenelig med fællesmarkedet, selv om støtten ikke er anmeldt til Kommissionen (jf. i denne retning Domstolens dom af 14.2.1990, sag C-301/87, Frankrig mod Kommissionen, den såkaldte »Boussac-dom«, Sml. I, s. 307, præmis 15-24), er den ikke forpligtet til at erklære en sådan støtte for forenelig med fællesmarkedet (jf. analogt Domstolens dom af 13.2.2003, sag C-409/00, Spanien mod Kommissionen, Sml. I, s. 1487, præmis 94).

54 Det skal dog ligeledes bemærkes, at Kommissionen er bundet af de rammebestemmelser eller meddelelser, som den vedtager på området for tilsyn med statsstøtte, for så vidt som disse ikke afviger fra traktatens bestemmelser, og de er blevet accepteret af medlemsstaterne (dommen i sagen Spanien mod Kommissionen, præmis 95, og Domstolens dom af 29.4.2004, sag C-91/01, Italien mod Kommissionen, Sml. I, s. 4355, præmis 45).

55 I det foreliggende tilfælde har sagsøgeren i det væsentlige anført, at bestemmelserne i henstilling 96/280 er formuleret på en sådan måde, at der ikke overlades Kommissionen en skønsmargin ved definitionen af begrebet SMV ud over de grænser, der er fastsat i henstillingen.

56 Det skal imidlertid i denne forbindelse bemærkes, at det fremgår af punkt 1.2 i rammebestemmelserne om SMV, at den positive indstilling, Kommissionen har haft til statsstøtte til SMV, er berettiget ved de mangler ved markedet, der betyder, at disse virksomheder er stillet over for en række handicaps, og som er til hinder for en socialt og økonomisk set ønskelig udvikling af SMV.

57 Det fremgår af punkt 3.2 i rammebestemmelserne om SMV, at for at falde ind under rammebestemmelsernes definition af SMV skal en virksomhed opfylde tre kriterier, nemlig et kriterium om antal medarbejdere, et finansielt kriterium og et kriterium om uafhængighed (dommen i sagen Italien mod Kommissionen, præmis 46 og 47).

58 Hvad angår sidstnævnte kriterium bestemmer artikel 1, stk. 3, i bilaget til henstilling 96/280, at ved uafhængige virksomheder forstås virksomheder, hvor en enkelt virksomhed eller flere virksomheder i fællesskab, der ikke opfylder definitionen på en SMV, ikke besidder 25% eller derover af kapitalen eller stemmerettighederne.

59 Artikel 1, stk. 4, i bilaget til henstilling 96/280 bestemmer endvidere, at ved beregning af de i stk. 1 omhandlede tærskler skal tallene for den pågældende virksomhed og for alle de virksomheder, som den direkte eller indirekte kontrollerer gennem besiddelse af 25% eller derover af kapitalen eller af stemmerettighederne, sammenlægges.

60 Det bemærkes, at man ikke kan udskille en retsakts konklusion fra dens betragtninger, hvorfor den om nødvendigt må fortolkes under hensyntagen til de betragtninger, som har ført til dens vedtagelse (Domstolens dom af 15.5.1997, sag

C-355/95 P, TWD mod Kommissionen, Sml. I, s. 2549, præmis 21, og dommen i sagen Italien mod Kommissionen, præmis 49).

61 Det fremgår særligt af 18., 19. og 22. betragtning til henstilling 96/280 samt af punkt 3.2 i rammebestemmelserne om SMV, at formålet med uafhængighedskriteriet er at sikre, at de foranstaltninger, som indføres til fordel for SMV, reelt skal gavne de virksomheder, for hvilke størrelsen er et handicap, og ikke dem, der tilhører en stor koncern, og som derfor har adgang til økonomiske midler og bistand, som ikke står til rådighed for konkurrenter af lignende størrelse, som ikke tilhører en stor koncern. Det fremgår endvidere, at for alene at gavne virksomheder, som faktisk er uafhængige SMV, er der behov for at udelukke juridiske konstruktioner bestående af SMV, som danner en gruppe, hvis økonomiske styrke er større end en sådan virksomheds, og at man skal sikre sig, at definitionen af SMV ikke omgås af rent formelle grunde.

62 Artikel 1, stk. 3 og 4, i bilaget til henstilling 96/280 skal derfor fortolkes i lyset af dette formål, således at tallene for en virksomhed, der ejes for mindre end 25%'s vedkommende af en anden virksomhed, skal tages i betragtning ved beregningen af tærsklerne i samme artikels, stk. 1, idet disse virksomheder, som formelt er adskilte, dog udgør en økonomisk enhed (jf. i denne retning dommen i sagen Italien mod Kommissionen, præmis 51).

63 Det følger heraf, at Kommissionens skønsbeføjelse ved afgørelsen af, om selskaber i samme koncern skal anses for at være en økonomisk enhed eller for at udgøre juridisk og økonomisk uafhængige selskaber for så vidt angår anvendelsen af statsstøtteordningen, ikke er blevet ændret på grund af eksistensen af meddelelser, som er blevet vedtaget på dette område. Særligt kan Kommissionen antage, at et selskab, som deltager i en økonomisk enhed, ikke opfylder kriterierne for definitionen af SMV, selv hvis dette selskab ejes for mindre end 25%'s vedkommende af et andet selskab, tilhørende samme økonomiske enhed.

64 Kommissionen kunne således med rette først afgøre, om sagsøgeren var del af en koncern, som skulle betragtes som en økonomisk enhed, og først herefter vurdere, om koncernen opfyldte kriterierne i artikel 1, stk. 1, i bilaget til henstilling 96/280.

65 Herefter kan sagsøgerens klagepunkt om, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved i den anfægtede beslutning at anvende en definition af begrebet SMV, som er forskelligt fra den definition, der findes i henstillingen og i rammebestemmelserne om SMV, ikke lægges til grund.

66 Det følger endvidere heraf, at sagsøgerens argument om ikke at anvende artikel 1, stk. 8, i bilaget til henstilling 96/280 ved afgørelsen af, hvilke selskabers tal der skal tages i betragtning i henhold til artikel 1, stk. 4, er uden betydning for sagens afgørelse. Spørgsmålet om, hvorvidt den af R. Pollmeier ejede andel i IWS's kapital overskrider 25%, er således ikke afgørende for vurderingen af, om sidstnævnte selskab tilhører en støttemodtagende økonomisk enhed. Den omstændighed, at R. Pollmeier solgte sin andel den 1. juni 1998, er således ikke i sig selv relevant for afgørelsen af den foreliggende tvist.

67 Det skal endvidere undersøges, om Kommissionen gjorde sig skyldig i et åbenbart urigtigt skøn ved at antage, at de forskellige selskaber, som R. Pollmeier og hans familie ejede, udgjorde en økonomisk enhed, fordi forholdet mellem sagsøgeren og de andre selskaber ejet af Pollmeier-familien kunne være anderledes end det forhold, der normalt findes mellem adskilte og uafhængige virksomheder.

68 Det er ubestridt, at sagsøgeren er del af en selskabskoncern skabt af R. Pollmeier fra 1987. Det sagsøgende selskabs kapital var således på tidspunktet for tildelingen af

støtte fuldstændigt ejet af selskabet Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg, hvis kapital var fuldstændig ejet af R. Pollmeier. Selskabet Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg, ejede i øvrigt 60% af selskabet Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg, mens R. Pollmeier direkte ejede resten af kapitalen i dette selskab.

69 Indtil den 1. juni 1998 ejede R. Pollmeier 74,25% af andelene i IWS, og hans bror ejede de resterende andele. Det er endvidere ubestridt, at denne ændring i IWS's kapitalstruktur trådte i kraft den 1. juni 1998, dvs. tre dage efter den 27. maj 1998, hvor sagsøgeren indgav sin ansøgning om investeringsstøtte. 41% af de andele i IWS, som R. Pollmeier ejede, blev i øvrigt solgt til dennes søster og 10% til J. Gottwald, som ifølge sagsøgerens ubestridte oplysninger ikke er del af Pollmeier-familien. 89% af andelene i IWS var således ejet af R. Pollmeier og dennes familiemedlemmer (hans bror og hans søster).

70 Retten skal endvidere udtale, at sagsøgeren såvel som selskaberne IWS, Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg, og Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg, udøver lignende eller parallelle erhvervsmæssige aktiviteter, hvorfor det kan fastslås, at de er økonomisk integrerede. Kommissionen har ligeledes i betragtning 16 og 17 til den anfægtede beslutning anført følgende præciseringer:

»På Pollmeier-koncernens websted er de forskellige selskaber i Pollmeier-koncernen beskrevet som Pollmeier-koncernens »produktionssteder«, herunder [IWS]. [...] Salget af IWS' produkter i Europa blev indtil den 17. juli 1999 forestået af Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg, på grundlag af en agenturaftale [...]. Indtil den 1. juni 1998 blev alle selskaber i Pollmeier-koncernen ledet mere eller mindre direkte af [R.] Pollmeier via Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg. Da de var aktive på samme marked og blev kontrolleret af samme person,

havde de på ingen måde økonomisk selvstændighed og må derfor anses for dele af én økonomisk enhed.«

71 Sagsøgeren har alene, for at bestride disse betragtninger, understreget, at savværkerne i Creuzburg og Malchow på den ene side og IWS på den anden side ikke havde samme virkefelt, ikke arbejdede sammen og ikke havde fælles ledelse. Selskaberne havde heller ikke fælles bogføring eller fælles personaleadministration. Sagsøgeren har tilføjet, at selskabet og IWS ikke opererede på samme marked. Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at savværkerne i Creuzburg og Malchow er koncentreret omkring aktiviteter inden for savværkssektoren, mens IWS fremstiller limtræsplader.

72 Sagsøgeren har imidlertid ikke fremført omstændigheder, der kan afkræfte Kommissionens betragtninger.

73 For så vidt angår den hævdede manglende fælles kontrol mellem de forskellige selskaber, som er ejet af Pollmeier-familien, har sagsøgeren ikke bestridt oplysningerne om de andele, som familien ejer, men finder ikke, at denne deltagelse viser, at der faktisk udøves kontrol, uden at dette argument dog underbygges.

74 Endvidere har sagsøgeren ikke givet nogen begrundelse som bevis for, at selskabet ikke som følge af sine bånd med andre selskaber i Pollmeier-koncernen og ligheden mellem de aktiviteter, som samtlige selskaber udøver, kunne drage fordel hverken af

tilstedeværelsen af de andre selskaber i Pollmeier-koncernen på markedet eller af de eksisterende savværkers teknologi. Selskabet må derfor anses for at have undgået de handicaps vedrørende vanskeligheder med at få adgang til teknologi og de distributionsnetværk, der er nødvendige for at få adgang til det omhandlede marked, som andre SMV normalt står over for.

75 Sagsøgeren har derfor ikke bevist, at Kommissionen gjorde sig skyldig i et åbenbart urigtigt skøn ved at vurdere, at de forskellige selskaber, som R. Pollmeier og hans familie ejede, udgjorde en økonomisk enhed.

76 For så vidt angår den omstændighed, at sagsøgeren har bebrejdet Kommissionen, at den ikke i tilstrækkelig grad har givet udtryk for de faktiske omstændigheder på dette punkt under den administrative procedure, skal det blot bemærkes, at det fremgår af opfordringen til at fremsætte bemærkninger efter artikel 88, stk. 2, EF til den omhandlede støtte, offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af 9. juli 2001, at Kommissionen i den del, der har overskriften »Vurdering« i resuméet til meddelelsen, har anført, at »[d]er er visse tegn på, at de forskellige juridiske personer driver virksomhed under samme ledelse, og at deres produktion koordineres ligesom et enkelt selskab«. Kommissionen har tilføjet, at den »[tvivler] på, at den juridiske person Pollmeier Malchow GmbH alene kan anses for at være støttemodtageren«. Det fremgår endvidere af skrivelsen af 13. marts 2001, hvorved Kommissionen meddelte Forbundsrepublikken Tyskland, at den havde besluttet at indlede proceduren efter artikel 88, stk. 2, EF, og særligt af spørgsmål nr. 8 i denne skrivelse, at Kommissionen opfordrede Forbundsrepublikken Tyskland til at fremkomme med oplysninger vedrørende forholdet mellem R. Pollmeier, E. Pollmeier og D. Tegelkamp, idet disse fremtrådte som deltagere og/eller direktører for selskaber i Pollmeier-koncernen. Sagsøgerens argument må derfor forkastes som værende i strid med de faktiske omstændigheder.

77 Kommissionen har derfor med rette og uden at have anlagt et åbenbart urigtigt skøn kunnet antage, at på grund af deres økonomiske forbindelser, integrationen af visse af deres strukturer og sammensætningen af deres kapital, udgjorde sagsøgeren og selskaberne IWS, Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg, og Poll-

meier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg, en samlet økonomisk enhed, og at IWS derfor skulle tages i betragtning ved definitionen af støttemodtageren.

78 Da sagsøgeren ikke har bestridt, at koncernen — med tallene for IWS — ikke opfyldte kriterierne for definitionen af SMV, er det med rette, at Kommissionen har konkluderet, at støttemodtageren var en stor virksomhed.

79 Herefter er det med rette, at Kommissionen i betragtning 86 til den anfægtede beslutning konkluderede, at »[d]a støttemodtageren [var] en stor virksomhed, [var] den ydede støtte kun indtil 35% i overensstemmelse med betingelserne i støtteordningen, og følgelig [kunne] den også kun op til denne størrelsesorden betragtes som eksisterende støtte. De resterende 13,18% [skulle] betragtes som ny støtte«. Kommissionen anførte videre, at »[d]a denne blev ydet uden Kommissionens godkendelse, [var] den ulovlig«.

80 Da Kommissionen uden at gøre sig skyldig i en retlig fejl eller et åbenbart urigtigt skøn har kunnet antage, at de forskellige selskaber, som R. Pollmeier og hans familie ejede, udgjorde en økonomisk enhed, følger det heraf, at uafhængigt af anvendelsen af bestemmelsen om at tage to på hinanden følgende regnskabsår i betragtning, overstiger støttemodtageren de tærskler, som er fastsat i kriterierne for definitionen af SMV, idet tallene for IWS skulle tages i betragtning. Sagsøgerens argument om tilsidesættelse af artikel 1, stk. 6, i bilaget til henstilling 96/280 er derfor uden betydning for afgørelsen af denne sag.

81 Herefter bør det første og det tredje anbringende forkastes.

*Det andet anbringende angående en fejlagtig vurdering af omgåelsen af kriterierne for definitionen af SMV*

82 Det fremgår af Rettens gennemgang af det første og det tredje anbringende, at spørgsmålet om en eventuel omgåelse af kriterierne for definitionen af SMV ikke er relevant. Da Kommissionen således uden at gøre sig skyldig i retlig fejl eller et åbenbart urigtigt skøn har kunnet antage, at de forskellige selskaber, som R. Pollmeier og hans familie ejede, udgjorde en økonomisk enhed, der ikke kunne betragtes som en SMV, er det ikke længere nødvendigt at undersøge, om der foreligger en omgåelsessituation.

83 Herefter bør andet anbringende ligeledes forkastes, og Kommissionen bør derfor frifindes i det hele.

**Sagens omkostninger**

84 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, bør det pålægges sagsøgeren at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Kommissionens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer:

RETTEN (Fjerde Udvidede Afdeling)

**1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.**

**2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.**

Legal Tiili Meij

Vilaras Forwood

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 14. oktober 2004.

H. Jung H. Legal

Justitssekretær Afdelingsformand